

slovenských státních soudů. Tím jest vyloučena i účinnost doložky, kterou se podle § 104 j. n. podrobily strany příslušnosti soudu ve Vídni, ježto článkem 256 shora zmíněným byla naprosto vyloučena příslušnost rakouských soudů, aniž byly v platnosti ponechány úmluvy stran o příslušnosti rakouských soudů podle § 104 j. n. Nelze proto uznati příslušnost rakouského soudu, jenž vydal exekuční titul, ani podle § 104 j. n., a není pro vykonatelnost exekučního titulu v území Čsl. republiky splněna náležitost § 80 čís. 1 ex. ř.

Čís. 8772.

Kominík jest oprávněn domáhati se na majiteli domu pořadem práva úplaty (části její) za vymetání komínů.

(Rozh. ze dne 8. března 1929, R II 421/28.)

Žalující, kominický mistr, žaloval spolumajitele domu o cestovné, ježto vymetal komíny v domě žalovaných. Žalovaní namítli nepřipustnost pořadu práva, ježto jde o poplatek za vymetání komínů, k němuž jsou kominíci podle požárních řádů a podle trestního zákona povinni z úředního rozkazu v rayoně jim přiděleném, a nezakládá se žalovaný poplatek na soukromoprávním poměru. Soud první stolice vyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva a odmítl žalobu. D ů v o d y: Soud považuje žalobcův nárok za veřejnoprávní, ježž dlužno proto uplatňovati před úřady politickými. Žalovaní žalobce nevolali, nezjednali, s ním smlouvu neuzavřeli, ani mlčky, neboť jde o pravidelné vymetání, které kominík vykonati musí i proti vůli majitelů domů. Nelze tvrditi, že žalovaní tím, že kominíku z vlastního popudu se dostavivšímu ve vymetání komínů nebránili, dali způsobem veškerou pochybnost vylučujícím na jevo, že si přejí, by žalobce komíny vymetal a za tím účelem cesty k nim konal. Vždyť žalovaní věděli, jako každý, že kominík občas přicházívá, nejsa volán. Proto nutno souditi, že žalovaní v tomto ohledu žádné vůle a žádného přání neměli. O uzavření smlouvy mlčky (§ 862 obč. zák.) nelze proto mluvit. Není-li tu však smlouvy buď výslovně, buď mlčky uzavřené, musí poplatek příslušet z důvodu veřejného práva. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Žalobce se domáhá úplaty za vymetání komínů, tedy za určitý výkon. Jest lhotejno, že žalobce nebyl k vymetání komínů výslovně objedнан, stačí, že provedl výkon v přikázaném mu obvodu (§ 42 živn. ř.) v domě žalovaných, byť i bez jejich vyzvání, neboť periodické vymetání komínů jest předepsáno v zájmu veřejném požárními řády a musí tudíž každý majitel domu pověřiti některého z mistrů kominických, oprávněných pro příslušný obvod, vymetáním komínů, ať již výslovně nebo tím, že

ho připustí k tomuto výkonu bez námítky, čímž právě vzniká mezi oběma smluvní poměr soukromoprávní. Mistr kominický, jemuž byl příslušným úřadem přikázán určitý obvod, nepřestává býti soukromým podnikatelem koncesované živnosti kominické ve smyslu § 15 živn. ř. a nepozbývají jeho nároky na odměnu rázu soukromoprávního, třebaže byly ve smyslu § 51 živn. ř. politickým úřadem za jeho výkony předepsány určité sazby. Nárok žalobcův jest tedy posuzovati podle předpisů práva občanského (§ 1151 a násl. obč. zák.) a jest o něm rozhodnouti řádným soudům (§ 1 j. n.). Při tom jest nerozhodno, že předmětem sporu podle obmezené žaloby jest jen součást celkové úplaty (cestovné). Zda zažalovaný nárok co do výše odpovídá úřední sazbě, jest otázkou předurčující, která nemá nic společného s otázkou, zda jest žalobce oprávněn žádati na žalovaných úplatu za vymetání komínů vůbec, která jest, jak již uvedeno, rázu soukromoprávního.

Čís. 8773.

Řízení o zájemném popsání vnesených svršků jest řízením o prozatímním opatření.

Zrušil-li rekursní soud usnesení prvního soudu, jímž bylo povoleno prozatímní opatření, a nařídil mu, by o návrhu dále jednal, nevyhradiv pravomoc, jest rekurs na dovolací soud přípustným, šlo-li podle obsahu zrušovacího usnesení jen o to, by ohrožená strana podala potřebná osvědčení.

Jen tehdy, navrhuje-li se zájemné popsání se žalobou o dlužné splatné nájemné nebo po ní, není potřebí osvědčení požadovaných exekučním řádem, jest však třeba osvědčení jak pohledávky, tak i nebezpečí, navrhuje-li se zájemné popsání před podáním žaloby.

(Rozh. ze dne 9. března 1929, R I 79/29.)

Soud první stolice povolil prozatímné opatření zájemným popsáním vnesených svršků. Rekursní soud k rekursu odpůrců napadené usnesení zrušil a prvnímu soudu uložil, by po zákonu dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Stížnosti nelze upříti oprávnění. Podle čl. XIII. čís. 6 uvoz. zák. k ex. ř. zachovány byly v platnosti předpisy dvorního dekretu ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s. o zájemném popsání svršků k zajištění nájemného a pachtovného s omezením, že se zákonné zástavní právo nevztahuje na svršky, které jsou vyňaty ze zabavení. Podle § 1101 obč. zák. má pronajímatel zákonné právo zástavní pro dlužné nájemné na svršky nájemníkem do najatého bytu vnesené, pokud nejsou vyloučeny ze zabavení, pokud se v době žaloby o dlužné nájemné v bytě nalézají. Podmínkou pro povolení zájemného popsání svršků jest tedy zpravidla žaloba o nájemné, lze však je povolit i bez žaloby jako zatímní opatření po rozumu § 379 a násl. ex. ř. (viz Neumannův ex. řád str. 103). V souzeném případě zvolila strana navrhuující formu žádosti o povolení prozatímního opatření, a bylo proto